

ହିନ୍ଦୁ ପାତ୍ର

୮/୯

କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର

୪
ପ୍ରକ୍ଳଦ ପ୍ରସତା

ସେକେଣ୍ଠୁ ଥୋଇପା
କିଚେନ୍, ପେଟପୂଜା,
ଦେଶୀମୁର୍ଗା,
ଘାସପୁସ୍ତ, ଫାଲପୁସ୍ତ
ଇତ୍ୟାଦି ରେଷ୍ଟ୍ରୁରାଣ୍ଡ
ତା' ନାଁ ପାଇଁ ଯେମିତି
ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଣ
କରେ ତା'ର ସାଥ
ସେମିତି ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ
ବାନ୍ଧିରଖେ...

୧୩

ସହରତୁ ଦୂର

୯

ସିନ୍ଦେମା

କମିଟିଆ

ନୂଆବର୍ଷ ଓ ନୀଳ ଯନ୍ତ୍ରଣା

ପୂର୍ବା ମଣ୍ଡପରେ ସେଲାପି
ମନ୍ତ୍ରାଙ୍କ ସହ ସେଲାପି
ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରାଙ୍କ ସହ ସେଲାପି।
ଦେଶ ବିଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ହକି ତାରକାମାନଙ୍କ ସହ
ସେଲାପି
ଶାହୁରଖ ଖାଁ, ମାଧୁରା, ରେହମାନଙ୍କ ସହ ପରେ
ଏବେ ନୂଆବର୍ଷ ସହ ସେଲାପି ନବା ମୁଦ୍ରରେ ।

ଯେତେଥର ଜଗିଛି ଏ ନୂଆବର୍ଷକୁ
କେମିତି ଲୁଚିଛିପି ରାତିଆସେ ଯେ
ଜମାରୁ ଧରାଦିଏନି ।

ପଞ୍ଚତାରକା ହୋଟେଲର
ମନ୍ଦମନ୍ଦ ଆଲୋକରେ
ସୁରା ଶାକିର ମୈକଟ୍ୟରେ
ତୁମଟାନ୍ ଶବରେ, ଝୁମାଝୁମ ଶବରେ
ନୂଆବର୍ଷ ଆସୁଥିବ କି ?

ତ୍ରେଳର କୁକୁଡ଼ାର ମୃତ୍ୟୁଜନିତ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ
ସଦ୍ୟ ଗୋଲାପ ଫୁଲର ମୌଳି ଯିବାରେ
କେଉଁଅଢ଼େ କେମିତି ଆସିବ ଯେ ଏ ନୂଆବର୍ଷ
ଯା'ସଙ୍ଗେ ସେଲାପି ନେଇଛବ

- ରାଜ କିଶୋର ଦାସ

ତା' ବେତଜିଆ ଲାଲିଶ ତାଳି
କେମିତି ବା ଦେଖୁଛେବ ସେ ତ ଲୁଚିଲୁଚି
ଶାତରାତି ଅଧରେ ଆସେ
ମିଛ ମିଛ ରୋଗାଞ୍ଚରେ ଆସେ
ମାୟାର କୁହୁଡ଼ିରେ ଆସେ
ଏ ନୂଆବର୍ଷ ଆସିବା ବି ମିଛ ହେଇପାରେ ।

ମିଛ ଯେମିତି ତମ ଆମାର
ବଧେଇ ଜଣେଇବା, କୋଳାଗ୍ରତ ହେବା
ସବୁ ଭିତରେ ତ ମତଳବ
ଯେମିତି ନୂଆବର୍ଷର ମତଳବ
ମୋତେ ଆଉ ବର୍ଷେ ପୁରୁଣା କରିଦେବା ।
ଗୋଟେ ଅଦୃଶ୍ୟ ମୋହର ଦେହ, ପୁହଁ, ଛାତି
ଚାରାଢ଼େ ଲେସି
ନାଳନାଳ କ୍ଷରେ ମୃଦୁପଦ୍ମଶା ଦେଇଯିବା
ହୁଏତ ନୂଆବର୍ଷର ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

- ମୁଖ୍ୟ-୧୦୪୭/୨୦୧୮,
ଲେନ୍-୧୭, ଶ୍ରୀରାମନଗର,
ସାମନ୍ତରାପୁର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୦୨
ମୋ-୯୪୩୯୦୮୩୯୪୦

- ସୁରେନ୍ଦ୍ର ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ନୂଆବର୍ଷ ଲେଖଦିଏ ଲୁହ ଆଉ ଲମ୍ବର ଦଳିଲ
ନଳପାଣି ଆରିସିର ଦେଖୁ ତରେ ନିଜର ଚେହେରା
ନୂଆବର୍ଷ ନାରୁଥାଏ ମିଛ ଖର ମନ ମାତଳିରେ
ଖା ଖା ଖଳାବାଡ଼ ଖେବୁଥାଏ ମୁଧାର ଖଖଣି ॥

ନୂଆବର୍ଷ କୁତ୍ଥାଏ ଉର୍ବରାର ଦେହ ଦର୍ଶନରେ
ନୂଆବର୍ଷ ଫେରିଯାଏ ନିର୍ବନ୍ଧଣା ମୁଖୁରା ନିଦରେ ॥

- ବରୀ, ସିମୁଳିଆ, ବାଲେଶ୍ୱର
ମୋ : ୯୪୩୭୨୮୨୮୮୮

ଜାନୁଆରୀ ୧

- କୃଷ୍ଣ କୁମାର ମହାନ୍ତି

ଶୋଶରେ ତମେ ଆସିଲା ।

ଆଲୁଆ ଓହେଇ
ବିହଣାରେ ଶୋଇଥିବା ଶୋଶରାତି
ଘରୁ ବାହାରିଗଲା ବେଳେ
ଶୋପରେ ରଖି ଦେଇଗଲା
ବାସି ବାସା କିଛି ।

ଝକ୍କା ଫାଙ୍କ ଦେଇ ପଶି ଆସିଲା
ଚିକ୍କା ଚିକ୍କା ଚେନାଏ
ନୀରବତା ।

କାନ୍ଦ ଉହାଦରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ
ଛାଇ ହେଇ ଛପି ରହିଥିବା
କୋଳାହଳ ଯେତେ ।

କିଏ ଜଣେ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ
ଉଳଗ୍ନ ହେଲା ତା'ପରେ ।
କାହାର ଆମନ୍ଦରାରେ ମହିକିଗଲା
କଣ୍ଠା ପୁଲ ହେଇ ପୁଚ୍ଛିଥିବା
ବୁନା ବୁନା ଉର୍ଧ୍ଵଶବୁ ।

ପ୍ରତିଥର ଅଣଛୁଆ ହୋଇ
ପଢ଼ି ରହୁଥିବା
ଆଜୁଠି ସନ୍ତିର ଅନାରରୁ
ଜନ୍ମ ନେଲ ଦୁମେ....

ଲମ୍ବା ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ହଲେ
ଆଖି ହେଲି
ମୁଁ ।

ଏଥର ଏ ଆଲୁଆ, ଏ ବାସା
ପରିପୁଣ୍ୟ ଏ ସର୍ବମାନେ
ଆମକୁ ପିଷେଇ ଦେବେ ପୋଷାକ
ଏକ ଦେହାନ୍ତରର ।

ଆସ, ଏ ନୂଆ ସକାଳରେ
ପାପପୁଣ୍ୟର ଉର୍ପଣ ସାରିବା ।

- ୩୮/୩୭୦୭, ପକୀରମୋହନ
ନଗର, କରଞ୍ଜିଆ,
ବାଲେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୦୧,
ମୋ: ୭୦୦୮୮୪୯୯୦

ନୂଆବର୍ଷ ଆସେ ଲୁଚି ପୋକଶୁଘା ଅମରି ବାଢ଼ରେ
କୁହୁଟଳ ଶାତରାତି ନିଜକୁଳେ ପାଳଭୁତ ହେଇ
ନୂଆବର୍ଷ ଆସେ ପୁଣି ଶାତ ସଞ୍ଚ ଉଛୁକେ ନିଆଁରେ
ମାଇଲ ମାଇଲ ବ୍ୟାପୀ ପାଙ୍କା ବିଲ ଶୁନ୍ୟ ସଂହିତରେ ॥

ନୂଆବର୍ଷ ନାରୁଥାଏ ତୋଳମାଦଳ ବଳ୍କଣୀର ସୁରେ
ଅରଖ ଓ ବାସଙ୍ଗ ବଣରେ ପୁଣି ହାଇମାରେ ସକାଳର
ଖରା
ନୂଆବର୍ଷ ଶୋଇଥାଏ ହେଁସ ଘୋଡ଼ି ହିତ ହୁଡ଼ା ମୂଳେ
ବପିଏଲ ଭାଗ୍ୟଚକ୍ର ପୁରୁଥାଏ ହାତୀଘୋଡ଼ା
ପେଂକାଳ ସୁରେ ॥

ପଥରରେ ଫୁଟଣ୍ଡି ଶାନ୍ତିର ସ୍ମୃତି

ଶିଶ୍ରୀ କେବଳ ନିଜ ପାଇଁ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖେନି, ସେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ନେଇ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖେ । ସେହିତି ଜଣେ ଶିଶ୍ରୀ ହେଉଛନ୍ତି ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାର ବ୍ରଜକିଶୋର ଜେନା । ପଥରରେ ଶାନ୍ତିର ସ୍ଵପ୍ନ ମୁଠାହଥୁବା ଏହି ଶିଶ୍ରୀ କେବଳ ସେହିକିରେ ସହ୍ଯ ହୁଅଛି, ଅଧିକତ୍ତ୍ଵ ସେ କାବ୍ୟ କବିତା ମଧ୍ୟ ରଚନା କରନ୍ତି ।

ଜଙ୍ଗ ଓ ଜୀବନ: କୁଳତ୍ଥିବା ଅଭ୍ୟାରଣ୍ୟ ଦେବରି ପାହାଡ଼ ପାଦଦେଶର ଗୋହିରାପଦା ଗାଁରେ ବ୍ରଜ କିଶୋର ଜେନାଙ୍କ ଜନ୍ମ । ଦାରିଦ୍ର୍ୟର ତାତନାରୁ ବାର୍ଷିକ ୭ ଟଙ୍କା ଫିଂ ଦେଇ ନ ପାରି କ୍ଷମଶ୍ରେଣୀରୁ ପାଠରେ ତୋରି ବାନ୍ଧିଥିଲେ । ହେଲେ ପିଲାଟି ଦିନରୁ ତ୍ରିକ୍ଷନ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ରହିଥିଲା । ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ତାଙ୍କ କଳାପ୍ରାଣକୁ ଶିଥିଲ କରିପାରି ନ ଥିଲା । ସେ ପ୍ରଥମ ମାଟରେ ଗଣେଶ, ସରସ୍ଵତୀ ଆଦି ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରୁଥିଲେ । ତାହାଙ୍କୁ ବିତିନ ଶିକ୍ଷାମୁଖୀନକୁ ମାଗଣାରେ ଦେଉଥିଲେ । ଗାଁ ଗହଳିରେ ଗୋଟେ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ମୁଣ୍ଡ ଗଢ଼ୁଥିବା କାରିଗରର ବଂଶ ରହେନା । ସେ ନିଃସମ୍ମାନ ହୋଇଯାଏ । ସେଥିରୁ ପାଇଁମାଁ'ବାପା ପୂର୍ବିକାମ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଲେ । ପରିବାର ପାକ୍ଷରୁ ପ୍ରଚନ୍ଦ ବିରୋଧର ସାମା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ହେଲେ ତାଙ୍କର ମନ ଏ ସାମାଜିକ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ଥିଲା । ସେଥାରି ସମୟେ ଶୋଇଯାପା ପରେ ସେ ରାତରେ ଲୁହିଲୁହି ମୂର୍ଚ୍ଛ ଗଢ଼ିଲେ । ତାଙ୍କର ସର୍ବପ୍ରଥମ ସଫଳ କୃତିଥିଲା ପଥରରେ ତିଆରି ଏକ ଲକ୍ଷୀନାରାୟଣ ମୂର୍ଚ୍ଛ । ଏହାର ଉଚ୍ଚତା ଥିଲା ଏକ ଫୁଲ । ଏହାଙ୍କୁ ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଲାଗିଥିଲା ୨୭ଦିନ । ଏଥିପାଇଁ ସେ ପାରିଶ୍ରମିକ ଭାବରେ ପାଇଥିଲେ ୧୦ଟଙ୍କା । ଏହାଙ୍କୁ ନେଇ ସେ ବାପାଙ୍କ ହାତରେ ଧରେଇ ଦେଇଥିଲେ । ବାପାଙ୍କର ମନ ବଦଳିଥିଲା । ଆଉ ସେ ତାଙ୍କ ପଥର ମୁଣ୍ଡ ଗଢ଼ିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ବାସ, ଆଉ ପଛକୁ ଫେରି ଚାହିଁନାହାନ୍ତି ଶିଶ୍ରୀ ।

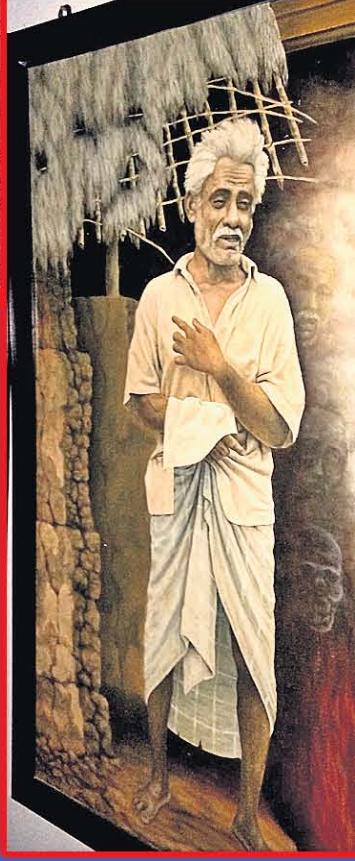
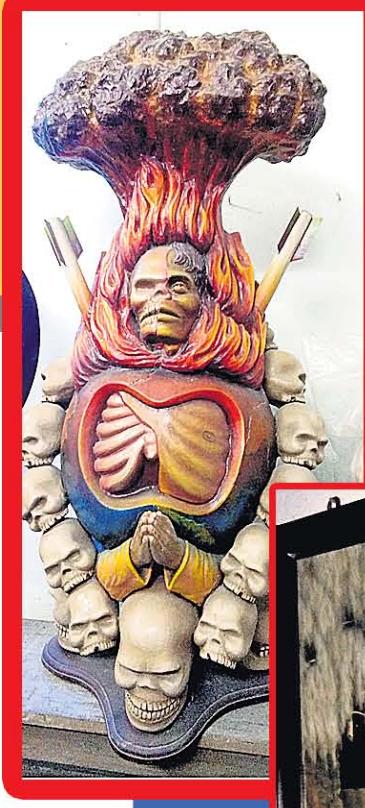
ଯୁଦ୍ଧ କୁହେଁ ଶାନ୍ତି ଲୋଡ଼ା : ମଣିଷ ଯେତିକି ଆଗକୁ ଯାଉଛି ସେତିକି ପଛକୁ ଫେରୁଛି । ଆଧୁନିକ ମଣିଷର ସବୁରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନ ପରମାଣୁ । ସେହି ପରମାଣୁ ସମାଜ ପାଇଁ ଯେତିକି ହିତ କରିଛି ତା'ଠୁଁ ଅଧିକ କ୍ଷତିର କାରଣ ପାଇଟିଛି । ହିରୋସୀମା ଓ ନାଗାସାକୀ ହେଉଛି ତାହାର ଏକ ନଗ ଉଦାହରଣ । ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଶ୍ୱାସରେ ଜାପାନର ହିରୋସୀମା ଓ ନାଗାସାକୀ ଉପରେ ପ୍ରଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ପରମାଣୁ ବୋମାର ପ୍ରଭାବ ୪୪ ବର୍ଷ ପରେ ବି ହ୍ରାସ ପାଇନାହିଁ । ଏବେ ତ ସବୁ ଦେଶ ନିକଟରେ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର । ଆଉଥରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲେ ବିଶ୍ୱ ଧ୍ୟାନ ହେବା ନିଶ୍ଚିତ । ତେଣୁ ଆଗମୀ ଦିନରେ ଯୁଦ୍ଧ ନ ହେଉ ବୋଲି କାମନା କରି ଶିଶ୍ରୀ ବ୍ରଜକିଶୋର ପଥରରେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି କଳାକୃତି । ତାଙ୍କ କଳାକୃତିରେ ମୂର୍ତ୍ତି ଉଠିଛି ପରମାଣୁ ଯୁଦ୍ଧ ବିଭାଷିକାର କରୁଣ ପରିଣତି । ଏହି କଳାକୃତିକୁ ସେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ଉପହାର ଦେବା ସହିତ ଆମେରିକା, ବୁଶ, ଚାଇନା ଓ ଭରତକେରିଆ ଆଦି ଦେଶକୁ ପଠେଇ ବିଶ୍ୱଶାନ୍ତିର କାମନା କରିବେ ବୋଲି ସ୍ଵପ୍ନ ରଖୁଛନ୍ତି ।

ତିନିମାଙ୍କଡ଼ ଓ ଗାନ୍ଧୀ: ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ତିନିମାଙ୍କଡ଼ । ଜଣେ ଖରାପ କଥା କହିବନି । ଜଣେ ଖରାପ କଥା ଦେଖିବନି । ଆଉ ଜଣେ ଖରାପ କଥା ଶୁଣିବନି । ମାତ୍ର ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ସମୟେ ଶୋଇଯାପା ପରେ ସେ ରାତରେ ଲୁହିଲୁହି ମୂର୍ଚ୍ଛ ହୋଇ ଭାଙ୍ଗିଯାଇଛି । କାରଣ ଏବେ ସମୟେ ଖରାପ କଥା କରୁଛନ୍ତି ଦେଖୁଛନ୍ତି ଆଉ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ଥଥା କରୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ସେଥାରି ଗାନ୍ଧୀ ତିନି ମାଙ୍କଡ଼ ମୂର୍ଚ୍ଛ ପୂର୍ଣ୍ଣିତରେ ଯୋଡ଼ିବାକୁ ଦେଖୁ କରୁଛନ୍ତି । ଏଭଳୀ ଏକ ଥମନ୍ତୁ ଆଧାର କରି ଶିଶ୍ରୀ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ସୁନ୍ଦର କାରୂଳ୍ୟ ।

ବହୁମୁଖୀ ପ୍ରତିଭା :
 ଶିଶ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ କଳା
 ହେଉଛି ଏକ
 ନିଶା । ଅବଶ୍ୟ
 ଏଥରୁ କିଛି

ରୋଜଗାର ହେଉଛି । ହେଲେ ସେଥିପ୍ରତି ତାଙ୍କର ନିୟା ନାହିଁ । ଓଳଟି ସେ ଆଗ୍ରହୀ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ପଥରକଳାକୁ ପିତ୍ତ ପରେ ପିତ୍ତ ଆଗେଲମେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ଜାବନ୍ତ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରିବାରେ ଶିଶ୍ରୀ ବେଶ ଉତ୍ସାଦ । ଶିଶ୍ରୀ ବ୍ରଜକିଶୋର ଜେନା ବହୁମୁଖୀ ପ୍ରତିଭାର ଅଧିକାରୀ । ସେ କେବଳ ପଥରରେ କାରୁକ୍ୟ କରନ୍ତି । ଅଧିକତ୍ତ୍ଵ ବୁଝି କାବ୍ୟ କବିତା ମଧ୍ୟ ରଚନା କରନ୍ତି । ଅଧିକତ୍ତ୍ଵ ବୁଝି କାବ୍ୟ କବିତା ମଧ୍ୟ ରଚନା କରନ୍ତି ।

- ସମାଚନ ମହାନ୍ତି

ପ୍ରେସକା

ଘାରିଛି ସୋସିଆଳ ମିଡ଼ିଆ ନିଶା

କାଜଳ

କାଜଳ ଯାହା ଚାହୁଁଥିଲେ..

ବିଶ୍ଵାସ ଅଭିନେତା କମଳ ହାସନଙ୍କ ସହ ଅଭିନ୍ୟାସ କରିବା କ'ଣ ଛୋଟିଆ କଥା ! ଏତିଲି ସୁଯୋଗ ଭାଗ୍ୟରେ ଥିଲେ ମିଳେ । ସେପରି ସୁଯୋଗ ପାଇସା ପରେ କାଜଳ ଅଗ୍ରଭାଗଙ୍କ ଗୋଡ଼ ଆଉ ତଳେ ଲାଗୁନି । ପୂଣି ଜାଣନ୍ତି, ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ କମଳଙ୍କ ସହ ସେ ଅଭିନ୍ୟାସ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଏ ନେଇ ଯୋଗାଯୋଗ କରାଗଲା, ସେ ଆଖ୍ଯାନ୍ତି ହଁ ଭାବିଥିଲେ । ପିଲ୍ଲାରି ଗାଇଲେ ରହିଛି 'ଜଣିଆନ-୨' । ଏହି ତାମିଲ ପିଲ୍ଲାର ଶୁଟି ଖୁବଶୀଘ୍ର ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଏ ବିଷୟରେ କାଜଳ ବହୁତ, 'ଏତିଲି ଏକ ସୁଯୋଗକୁ ମୁଁ କେବେଠାରୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲା । କମଳ ସାରଙ୍କ ପରି ଅଭିନେତାଙ୍କ ସହ ଅଭିନ୍ୟାସ କରିବା ଛୋଟିଆ କଥା ନୁହେଁ । ଅଭିନ୍ୟାସ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଅନେକ କଥା ଶିଖିବାର ଅଛି । ମୋ ଅଭିନ୍ୟାସ କ୍ୟାରିଯରରେ ଏହା ଏକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମୁହଁର ଦୋଳି କହିବା ।' ତେବେ କମଳ-କାଜଳଙ୍କ ଯୋଡ଼ି ଦର୍ଶକଙ୍କୁ କେତେ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଛି ତାହା ପିଲ୍ଲାଟି ରିଲିଜ୍ ହେଲେ ହଁ ଜଣାପଢ଼ିବ ।

ମ୍ୟାରେଇ ପରେ ପ୍ରେସକା ଗୋପ୍ରାଙ୍କ ଏବେ ସୋସିଆଳ ମିଡ଼ିଆ ନିଶା ଘାରିଛି । ପଢ଼ଦେବ ନିକ୍ଷଳେ କୋନାଥଙ୍କ ସହ ବୁଲାବୁଲି ଚାଲିଛି । ତା'ଏହି ପଟେ ଉଠାଇ ସୋସିଆଳ ମିଡ଼ିଆରେ ପାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ଭୁଲୁ ନାହାନ୍ତି । ଏ ବିଷୟରେ ସେ କହନ୍ତି, 'ଗତ କିଛିମାତ୍ର ହେଲା ମୁଁ ସୋସିଆଳ ମିଡ଼ିଆରେ ସାଜମାନଙ୍କ ସହ ଚରରେ ନ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ ରଖିବାର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ମାଧ୍ୟମ ହେଲା ସୋସିଆଳ ମିଡ଼ିଆ । ମୋ ପଟେ ଦେଖୁ ସେମାନେ ଯେଉଁ କମେଣ୍ଡ ଦେଉଛନ୍ତି ତାକୁ ଦେଖୁ ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି ପ୍ରଶାସନ କରିବି ଜାଣିପାରୁନାହିଁ । ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋର ବେଷ୍ଟ ଡ୍ରିସେସ ସବୁବେଳେ ରହିଛି ।'

ଶରୀରକାପି ରଣବୀର

ବାପରେ, କି ରାଗ ! ଜଣକୁ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ସେ ଏମିତି ରାଗିଗଲେ ଯେ ତାହା ଦେଖୁ ଉପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ଗେଷ୍ଟ ଆଶ୍ରୟ ହୋଇଗଲେ । କଥା କ'ଣ କି, ନିକଟରେ ଏକ ଫ୍ୟାମିଲି ପ୍ରୋଗ୍ରାମରେ ଯୋଗଦେଇଥୁଲେ ରଣବୀର କମ୍ପ୍ୟୁଟର । ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ସାଜିବାଥାଙ୍କ ସହ ଗପରେ ନିଜକୁ ହଜାଇ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । କିଛି ସମୟ ପରେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ବରୁଣ ଧାତ୍ରୀ । ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ତାଙ୍କର ମୁହଁ ଅପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଗଲା । ସେପରେ ରଣବୀରଙ୍କୁ ଦେଖୁ ତାଙ୍କ ସହ ହ୍ୟାଙ୍ଗେଥେବେ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଲେ ବରୁଣ । ହେଲେ ସେତେବେଳେ ରଣବୀର ଏତେ ରାଗିଯାଇଥୁଲେ ଯେ ହାତ ମିଳାଇବେ କ'ଣ, କିଛି ନ କହି ସିଧା ବାହାରକୁ ବାହାରିଗଲେ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଗଲେ ତ ଗଲେ ଆଉ ପ୍ରୋଗ୍ରାମକୁ ନ ଫେରି ବିଧା ଘରମୁହଁ ହୋଇଥୁଲେ । ହେଲେ ରଣବୀର-ବରୁଣଙ୍କ ଭିତରେ କେଉଁ ପ୍ରକାର କୋଲୁ ଥାର ଚାଲିଛି ତାହା ଦୁଇଛୁ ହଁ ଜଣା ।

ରଣବୀର

ଧର୍ମିଆ ୨୦୧୯

ଉତ୍ସୁକୀ

ରବି ସୋମ ମଙ୍ଗଳ ବୁଧ ଗୁରୁ ଶୁକ୍ର ଶନି

୧ ୨ ୩ ୪ ୫
୬ ୭ ୮ ୯ ୧୦ ୧୧ ୧୨
୧୩ ୧୪ ୧୫ ୧୬ ୧୭ ୧୮ ୧୯
୨୦ ୨୧ ୨୨ ୨୩ ୨୪ ୨୫ ୨୬
୨୭ ୨୮ ୨୯ ୩୦ ୩୧

ମେ

ରବି ସୋମ ମଙ୍ଗଳ ବୁଧ ଗୁରୁ ଶୁକ୍ର ଶନି

୧ ୨ ୩ ୪
୫ ୭ ୮ ୯ ୧୦ ୧୧
୧୨ ୧୩ ୧୪ ୧୫ ୧୬ ୧୭ ୧୮
୧୯ ୨୦ ୨୧ ୨୨ ୨୩ ୨୪ ୨୫
୨୭ ୨୯ ୨୮ ୨୯ ୩୦ ୩୧

ପେହିସମ୍ରାଟି

ରବି ସୋମ ମଙ୍ଗଳ ବୁଧ ଗୁରୁ ଶୁକ୍ର ଶନି

୧ ୨ ୩ ୪ ୫ ୬ ୭
୮ ୯ ୧୦ ୧୧ ୧୨ ୧୩ ୧୪
୧୫ ୧୬ ୧୭ ୧୮ ୧୯ ୨୦ ୨୧
୨୨ ୨୩ ୨୪ ୨୫ ୨୬ ୨୭ ୨୮
୨୯ ୩୦

ପେହିସମ୍ରାଟି

ରବି ସୋମ ମଙ୍ଗଳ ବୁଧ ଗୁରୁ ଶୁକ୍ର ଶନି

୧ ୨ ୩ ୪ ୫ ୬ ୭
୮ ୯ ୧୦ ୧୧ ୧୨ ୧୩ ୧୪
୧୦ ୧୧ ୧୨ ୧୩ ୧୪ ୧୫ ୧୬
୧୭ ୧୮ ୧୯ ୧୮ ୧୯ ୧୦ ୨୧ ୨୨
୨୪ ୨୫ ୨୬ ୨୭ ୨୮ ୨୯ ୨୮

ଜୁଲାଇ

ରବି ସୋମ ମଙ୍ଗଳ ବୁଧ ଗୁରୁ ଶୁକ୍ର ଶନି

୧ ୨ ୩ ୪ ୫ ୬ ୭
୮ ୯ ୧୦ ୧୧ ୧୨ ୧୩ ୧୪
୧୪ ୧୫ ୧୬ ୧୭ ୧୮ ୧୯ ୧୦ ୨୧
୨୧ ୨୨ ୨୩ ୨୪ ୨୫ ୨୬ ୨୭
୨୮ ୨୯ ୩୦ ୩୧

ମାର୍ଚ୍ଚି

ରବି ସୋମ ମଙ୍ଗଳ ବୁଧ ଗୁରୁ ଶୁକ୍ର ଶନି

୧ ୨ ୩ ୪ ୫ ୬ ୭
୮ ୯ ୧୦ ୧୧ ୧୨ ୧୩ ୧୪
୧୦ ୧୧ ୧୨ ୧୩ ୧୪ ୧୫ ୧୬
୧୭ ୧୮ ୧୯ ୧୦ ୨୧ ୨୨ ୨୩
୨୪ ୨୫ ୨୬ ୨୭ ୨୮ ୨୯ ୩୦

ଏପ୍ରିଲ

ରବି ସୋମ ମଙ୍ଗଳ ବୁଧ ଗୁରୁ ଶୁକ୍ର ଶନି

୧ ୨ ୩ ୪ ୫ ୬ ୭
୮ ୯ ୧୦ ୧୧ ୧୨ ୧୩ ୧୪
୧୫ ୧୬ ୧୭ ୧୮ ୧୯ ୧୦ ୨୧
୨୧ ୨୨ ୨୩ ୨୪ ୨୫ ୨୬ ୨୭
୨୮ ୨୯ ୩୦ ୩୧

ଘର୍ଷଣ

ରବି ସୋମ ମଙ୍ଗଳ ବୁଧ ଗୁରୁ ଶୁକ୍ର ଶନି

୧ ୨ ୩ ୪ ୫ ୬ ୭
୮ ୯ ୧୦ ୧୧ ୧୨ ୧୩ ୧୪
୧୪ ୧୫ ୧୬ ୧୭ ୧୮ ୧୯ ୧୦ ୨୧
୨୧ ୨୨ ୨୩ ୨୪ ୨୫ ୨୬ ୨୭
୨୮ ୨୯ ୩୦ ୩୧

ନଭେମ୍ବର

ରବି ସୋମ ମଙ୍ଗଳ ବୁଧ ଗୁରୁ ଶୁକ୍ର ଶନି

୧ ୨ ୩ ୪ ୫ ୬ ୭
୮ ୯ ୧୦ ୧୧ ୧୨ ୧୩ ୧୪
୧୦ ୧୧ ୧୨ ୧୩ ୧୪ ୧୫ ୧୬
୧୭ ୧୮ ୧୯ ୧୦ ୨୧ ୨୨ ୨୩
୨୪ ୨୫ ୨୬ ୨୭ ୨୮ ୨୯ ୩୦

ଡିସେମ୍ବର

ରବି ସୋମ ମଙ୍ଗଳ ବୁଧ ଗୁରୁ ଶୁକ୍ର ଶନି

୧ ୨ ୩ ୪ ୫ ୬ ୭
୮ ୯ ୧୦ ୧୧ ୧୨ ୧୩ ୧୪
୧୪ ୧୫ ୧୬ ୧୭ ୧୮ ୧୯ ୧୦ ୨୧
୨୧ ୨୨ ୨୩ ୨୪ ୨୫ ୨୬ ୨୭
୨୮ ୩୦ ୩୧

୨୭.୧ : ସାଧାରଣତତ୍ତ୍ଵ ଦିବସ, ୧୦.୨ : ଶ୍ରୀପଞ୍ଚମୀ, ୪.୩ : ମହାଶିବରାତ୍ରି, ୨୭.୩ : ହୋଲି, ୧୪.୪ : ମହାବିଷୂବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି, ୧୪.୩ : ରଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତି,
୪.୩ : ରଥ୍ୟାତ୍ରା, ୧୪.୮ : ସ୍ଵାଧୀନତା ଦିବସ, ୧୩.୮ : ଉଦ୍‌ଧରଣ-କୁହା, ୨.୩ : ଗଣେଶ ପୂଜା, ୮.୧୦ : ଦଶହରା, ୨୭.୧୦ : ଦୀପାବଳି, ୨୪.୧୨ : ଶ୍ରୀଷ୍ଟମାସ

ସୂଚନା

ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଚଙ୍ଗା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ
ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ଆପଣଙ୍କ ମୁହଁ ମନ୍ଦେଳ ମିରରରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥୁଲେ
ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ, ବି-୧୪ ରସ୍ବୁଲଗଡ଼
ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
ଫୋନ୍ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧
ଫଟୋ ବୋଜନ୍ୟ- କୁମାର ଶରତ

ପ୍ରତୀକ୍

ହାତ

ହାତ

ଆମୁହତ୍ୟା

ମଧ୍ୟ ଚିଶ୍ଚକ୍ଷୁ: ଆମୁହତ୍ୟା କେତେ
ପ୍ରକାରର ତୁ ଜାଣିଛୁ ?
ଚିଶ୍ଚ: ହଁ, ତୁ ପ୍ରକାରର ।
ମଧ୍ୟ: କ'ଣ କ'ଣ କହିଲୁ ।
ଚିଶ୍ଚ: ପ୍ରଥମ(ସହଜ ଓ ଶୀଘ୍ର)
ବେଳରେ ରଣି ଲାଗାଇ
ଫ୍ୟାନରେ ଝୁଲିଯାଅ ।
ଦ୍ୱିତୀୟ(ଧୀର ଓ କଷ୍ଟଦାୟକ)
ବେଳରେ ବରମାଳା ପକାଇ ଜୀବନଯାକ
ଝୁଲିକି ରହିଥାଅ ।

ଉପହାର

ଦୁଇଜଣ ମହିଳା କଥାବାର୍ତ୍ତ ହେଉଥିଲେ
ପ୍ରଥମ ମହିଳା: ଆଜି ମୋ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ
ଜନ୍ମଦିନ, ତାଙ୍କ କ'ଣ ଉପହାର ଦେଲେ ସେ
ଖୁସି ହୋଇଯିବେ କହିଲା ।
ଦ୍ୱିତୀୟ ମହିଳା: ଛାଡ଼ିପତ୍ର ଦେଇଦିଅ ।

ବାଡ଼ି

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପଭୋଗ ହୋଇ ପୋଲିସ୍
ସ୍ଟେଶନକୁ ଆସି କହିଲେ
ବ୍ୟକ୍ତି: ଥାନାବାବୁ, ମୋତେ ଆପଣ ରିରପ
କରି ହାଜିତ ଭିତରେ ଭର୍ତ୍ତ କରିଦିଏନ୍ତୁ,
କାରଣ ମୁଁ ମୋ ସ୍ଵୀ ମୁଣ୍ଡକୁ ବାଡ଼ିରେ ବାଡ଼େଳ
ଦେଇଛି ।

ଥାନାବାବୁ: କ'ଣ ହେଲା, ତମ ସ୍ଵୀ
ତା'ହେଲେ ମରିଯାଇଥିବେ ତ ?
ବ୍ୟକ୍ତି: ନାଲ୍ଲ ବାବୁ, ସେ ମରିନି । ଓଳଟି
ସେ ବାଡ଼ି ଧରି ମୋତେ ବାଡ଼େଳବାକୁ
ଗୋଡ଼େଇଛି ।

ବୃଦ୍ଧାଶଳ ଉଦ୍ୟାନ

କର୍ଣ୍ଣଚକର ମାଣ୍ୟା ଜିଲ୍ଲାରେ ଥିବା ବୃଦ୍ଧାଶଳ ଉଦ୍ୟାନ ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୂଳୀଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କଳାଭଳି ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ଜଙ୍ଗବେଳେର ଫୁଲଗଛ ସହିତ ମୁଦ୍ରିକାଳ ଡ୍ୟାନ୍‌ ପାଉଣ୍ଡନ ତଥା ବିଭିନ୍ନ ଗୁରୁରେ ହୋଇଥିବା ଆକର୍ଷଣୀୟ କଳାକୃତି ଉଦ୍ୟାଦି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ଖାସ ସେଇଥିପାଇଁ ତ ବର୍ଷଥାରା ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କର ବେଶ ଭିଡ଼ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ...

ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୂଳୀ ହେଉଛି ବୃଦ୍ଧାଶଳ ଉଦ୍ୟାନ। ଏହା କାବେରୀ ନଦୀ ଉପରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବା କୃଷ୍ଣରାଜା ସାଗର ଡ୍ୟାମକୁ ଲାଗି ନିର୍ମାଣ ହୋଇଛି। ସୁଚମାବୁଯାୟୀ, ଉଚ୍ଚ ଉଦ୍ୟାନଚିର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ୧୯୭୭ ମଧ୍ୟାବରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୧୯୭୯ରେ ସରିଥିଲା। ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କଳା ଭଳି ଏଠାରେ ଅନେକ ମନୋରମା ଦ୍ଵାୟ ଥିବାରୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୨୦ ଲକ୍ଷ ଉଚ୍ଚ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାକୁ ଝାଲି ଆସୁଥିବାର ରେକଟ୍ ରହିଛି।

ଉଦ୍ୟାନର ପରିସୀମା

ପ୍ରାୟ ୨୦ ଏକର ପରିସୀମା ଅଞ୍ଚଳ ଉପରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବା ଏହି ଉଦ୍ୟାନରେ ଜାତିଜ୍ଞାତିକା ଫୁଲଗଛ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। ବିଶେଷକରି ଗେଣ୍ଡୁ ଓ କାଗଜ ଫୁଲର ବିଭିନ୍ନ କିସମ ଏହି ଉଦ୍ୟାନର ଶୋଭାକୁ ଦ୍ଵିଗୁଡ଼ିତ କରିବାରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ। ସେହିପରି ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ମୁଦ୍ରର ମୁଦ୍ରର ମୁଦ୍ରିକାଳ ଡ୍ୟାନ୍ ପାଉଣ୍ଡନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି। ଉଚ୍ଚ ପାଉଣ୍ଡନରେ ହୋଇଥିବା ରଜିନ୍ ଆଲୋକମାଳାର ସାଜସଜା ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଉଦ୍ୟାନକୁ ଏକ ନିଆରା ଆକର୍ଷଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ। ତା'ଙ୍ଗଡ଼ା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଗୁରୁକୁ କାଟିକାଟି ହିଁରେ କରାଯାଇଥିବା ଖୁବ୍ ମୁଦ୍ରର

ସୁନ୍ଦର କଳାକୃତି ଏଠାକୁ ଆସିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କୁ ଏକ ନିଆରା ଅନୁଭୂତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ବୃଦ୍ଧାଶଳ ଉଦ୍ୟାନକୁ ଲାଗି ପ୍ରାୟ ୪୪ ଏକର ଏକ ପଳ ବିଗିର ଏବଂ ପୁଟି କଷି ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି। ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ନାଗବନ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଚନ୍ଦ୍ରବନ। ଏସବୁ ବ୍ୟତୀତ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ହ୍ରଦୟ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ଯେଉଁଥିରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ପାଇଁ ବୋଟିର ମୁଦ୍ରିଧା ରହିଛି।

ଉଦ୍ୟାନକୁ ମେଇ କିଛି ଜାଣିବା କଥା

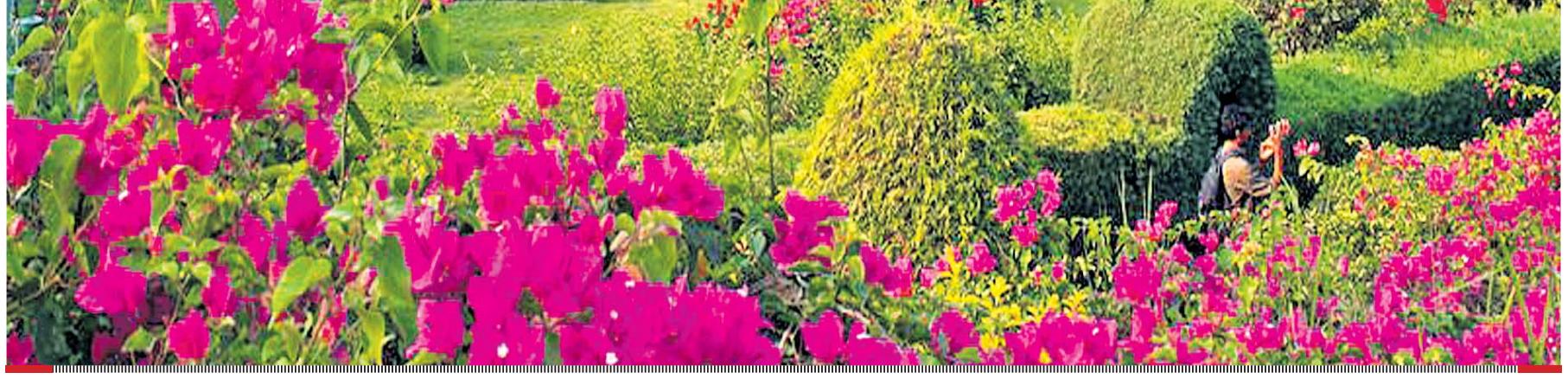
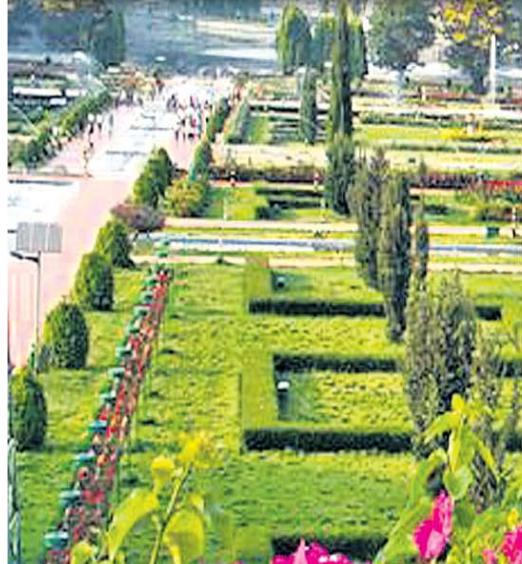
- କୃଷ୍ଣରାଜା ସାଗର ଡ୍ୟାମର ଶୋଭାବର୍ଷନ ପାଇଁ ଏହି ଉଦ୍ୟାନ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିବା ଅନୁମାନ କରାଯାଏ।

- ପ୍ରଥମେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଉଦ୍ୟାନଟି ଗଢ଼ି ଉଠିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏଥିରେ କେବଳ ଫୁଲଗଛ ତଥା ଆକର୍ଷଣୀୟ ଆକୃତି ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଗୁରୁ ଗଛ ଜତ୍ୟାଦି ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିଲା। ହେଲେ ୧୦୦୪ରେ ଉଦ୍ୟାନର ପୁନରୁକ୍ତାର କାମ ହୋଇ ଏଥିରେ ମୁଦ୍ରିକାଳ ଡ୍ୟାନ୍ ପାଉଣ୍ଡନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଗଲା। ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାୟ ୪୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିବା ରେକଟ୍ ରହିଛି।

- ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ କିଛିଟା ପ୍ରବେଶ ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ହୋଇଥାଏ।

କେବେ ଓ କେହିତି ଯିବେ

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ମନୋରମା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ଉଦ୍ୟାନଟି ବର୍ଷଥାର ଶୋଲା ରହିଥାଏ ବୋଲି ସୁନ୍ଦରମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଭଲ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି। ସତ୍ତକପଥ, ରେଳପଥ ଓ ଆକାଶପଥରେ ଏଠାକୁ ଯାଇଥେବେ।

ମାର୍ଶଲ ଗାଡ଼ିର ଛାତ

ପୁରୁଣା ଗାଡ଼ିକୁ ସୁନ୍ଦର ଘରର ରୂପ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିଥିବେ । ଲଦାଖରେ ବି ସେମିଟି ଏକ ଦୃଶ୍ୟ ନିଳିଟରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଯେଉଁଠି ଏକ ପୁରୁଣା ମହିନା ମାର୍ଶଲ ଗାଡ଼ିକୁ ଘରର ଛାତ ଭାବେ ବ୍ୟବସାର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅଭିନବ ଉପାୟକୁ ମହିନା ଗୁପ୍ତ ଚେଯାରମ୍ୟାନ ଆନନ୍ଦ ମହିନା ବି ବେଶ୍ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଘରକୁ ଡିଆରି କରିଥାଲେ ରିସାଇଜେଳିଂ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଯୋନମ୍ ଥୁଙ୍ଗରୁକୁ ହିମାଳୟନ ଲକ୍ଷ୍ମିତ୍ୟୁଗ ଅପ୍ରଥାନ୍ତରେ ନେବେଇ । ଆଉ ଏହାର ଫଟୋକୁ ବିଚିରଣରେ ବହୁତ ପ୍ରଶଂସା କରାଯାଇଥିଲା । ଏମିତି କି ଆନନ୍ଦ ମହିନା ବି । ଥୁଙ୍ଗରୁକ ବହୁତ, 'ଉକ୍ତ ମାର୍ଶଲ ଗାଡ଼ିର ହିମାଳୟନ ଲକ୍ଷ୍ମିତ୍ୟୁଗ ଅପ୍ରଥାନ୍ତରେ ନେବେଇ ପାଇଁ ଥିଲା ଅନେକ ଅବଦାନ । ବାର୍ଷିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ହେଲେ ପରେ ଯେବେ ତାହା ବ୍ୟବସାର ଯୋଗ୍ୟ ରହିଲା ନାହିଁ ତାକୁ ଭିନ୍ନ ଏକ ଉପାୟରେ ବ୍ୟବସା କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲୁ । ଆଉ ଏଭଳି ଭାବେ ବ୍ୟବସାର କଲୁ ।'

କାର୍ତ୍ତ୍ତିନ କର୍ଣ୍ଣର

ଦିନେ ରାତିରେ ଜଟିଆ ଘରେ ତୋର ପଶିଥିଲା
ଜଟିଆ ଉଠିଯିବାରୁ ତୋର ଖଟତଳେ ଲୁଚିଗଲା

ସଂଘର୍ଷ ନଥୁଲେ ସପଳତା କାହିଁ!

ମହେଶ ହାଜରା

ସାଧାନ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି କାମ ମିଳୁ ନ ଥିଲା । ଏମିତି ଦିନଟିଏ ଆସିଲା, ଯେତେବେଳେ କଟକର ଗଳିକିନ୍ତି ଗୁଲି କେବଳ ଖାଇବା ଗଣ୍ଡିଏ ଯୋଗାଡ଼ି କରିବା ପାଇଁ କାମଟିଏ ଖୋଜିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ତାଙ୍କୁ ।

- ଦିନେବାଦାମବାଢ଼ିରରାଶାଭାଇ କ୍ୟାସେଟଷ୍ଟଲରେ ମନକୁ ମାରି ବସିଥାନ୍ତି ମହେଶ । ସେଇଠି ଦେଖାହେଲେ କମେଡ଼ିଆନ୍ ଜ୍ୟୋତିପ୍ରକାଶ ଟ୍ରୀପାଠୀ । ପଚାରିଲେ, ‘ଦେବୁ (ମହେଶଙ୍କ ତାକନାମ) ! ମନଦୁଖ କ’ଣ ପାଇଁ ?’ କବି ପକେଇଲେ ମହେଶା । କହିଲେ, ‘ଏତେ କାମ କଲି । ପେଟ ଭରିଲାନି । କେହି ମୋତେ ସୋଲୋ ତିରେକୁର ଭାବରେ କାମ ଦେଲେନି । ଆଜି ବି ମୋ ପାଖରେ କାମ ନାହିଁ । କେତେଦିନ ପୂରୁତ୍ତକାଳ (ଉତ୍ତରା ଶଙ୍କର ଦାସ)ଙ୍କ ଘରେ ରହି ଖାଇବି ? ଗଣେ ଖାଇ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ମୋର ନିହାତି କାମ ଦରକାର ।’ ଜ୍ୟୋତିବାବୁ କହିଲେ: ‘ତମେ ଗୋଟେ କାମ କର । ସରିଏଲୁ ଆସିଷ୍ଟୁ ନୁଆ । ବଞ୍ଚିବିବ । ଏବେ ଶ୍ରୀଗଣେଶ ଟେଳି ପ୍ରତ୍ଯକ୍ଷନର ସୁବାସ ରାତର ନିବେଦିତ ସୁତ୍ରତ ନାୟକଙ୍କ ହୁଲିଥା ସରିଏଲୁ ଜାଗିଥାରେ ଖୁବ ଲୋକପ୍ରିୟ ହୋଇଛି । ତମେ ଯାଇ ସୁତ୍ରତ ନାୟକଙ୍କୁ ତେବେ ।’ ଜ୍ୟୋତିବାବୁଙ୍କ ଏହି କଥା ମହେଶଙ୍କ ମନରେ ଆଶାର ସଞ୍ଚାର ହେଲା । ସେ ସୁତ୍ରତ ନାୟକଙ୍କୁ ତେବିବାକୁ ବାହାରିଲେ । ତେବେ ସୁତ୍ରତ ନାୟକଙ୍କୁ ତେବିବା ସେତେବା ସହଜ ନ ଥିଲା । ବଞ୍ଚିକଷ୍ଟ କରି ଥରକୁ ଥର ଫେରିବା ପରେ ଶେଷକୁ ସେ ସୁତ୍ରତ ନାୟକଙ୍କୁ ତେବିଲେ । କହିଲେ– ‘ମୋ ପାଇଁ ଖାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦିଅନ୍ତୁ । ଆପଣ ଯାହା କହିବେ ମୁଁ ସେଇଆ କରିବି ।’ ସୁତ୍ରତବାବୁ କହିଲେ– ‘ମୁଁ କାମ ଦେବି । ଖାଇବାକୁ ରହିବାକୁ ଦେବି । ସେଇସବେ ଦରମା ଦେବିନି । ତମେ ରାଜି ?’ ରାଜି ହୋଇଗଲେ ମହେଶ । କାମ କଲେ । ଖାଇଲେ । କାହିଁକି ବା ଦରମା କଥା ଚିନ୍ତା କରନ୍ତେ । ମାତ୍ର ମାସେଶକୁ ସୁତ୍ରତ ନାୟକ ତାଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଲେ, ତାଙ୍କୁ ଧରୁଧରୁ ତାଙ୍କ ଆଖରେ ଲୁହ ଜକେଇ ଆସିଲା । ମାସକ ଦରମା ଭାବରେ ସୁତ୍ରତବାବୁ ତାଙ୍କୁ ଦେଲିଥିଲେ ସାତେ ଚିରିଜାର ଚଙ୍ଗା । ମହେଶ କହନ୍ତି : ‘ସୁତ୍ରତବାବୁ ତାଙ୍କୁ କେବଳ କାମ କିମ୍ବା ଦରମା ଦେଇ ନ ଥିଲେ । ଅଧିକରୁ ଦେବତା ପାଲିଟି ତାଙ୍କୁ ମଣିଷ କରି ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଜୀବନ ବି ଗଢ଼ି ଦେଇଥିଲେ ।’

- ଅଗରଟା କଟକ ତାଲିଆସିଲେ ମହେଶ । କଟକରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ତାଙ୍କର ଅସାଧ୍ୟ ସ୍ତରଙ୍କ । ବର୍ଷା ହୁଏହୁଏ କି ଅଧେ ହୁଏହୁଏ ; ବାର୍ଷା ଚାରିବର୍ଷ । ଶହେରୁ ଉର୍ଧ୍ଵ ସଫଳ ଆଧୁନିକ ଗାଡ଼ରେ ଦେନାମୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପାରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ଦେଲେ । ବିଭିନ୍ନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଆସିଷ୍ଟାଣ ସାଜିଲେ । ଯେଉଁ ସ୍ଵପ୍ନକୁ ପୂର୍ବ କରିବା ପାଇଁ ସେ ବାଲେଶ୍ୱର ଛାଡ଼ି କଟକ ଆସିଥିଲେ, ତାହା ଧୀରେଧାରେ ପୂରଣ ହେଲା – ଏ କଥା ସତ । ହେଲେ ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୋଚନାଯ ହୋଇ ଉଠିଲା । ଗରୁ ଆର ଆଗଭାଇ ଜେଣା ଆସୁ ନ ଥିଲା । (ଆଲବମ, ସରିଏଲୁରେ ମାତ୍ରିଥାର ଜଣେ ପିଲା ପଛରେ କିମ କାହିଁକି ପଇସା ଉଡ଼ାନ୍ତା !) ଲୋକମାନେ କାମ କରାଉଥିଲେ । ମାତ୍ର ଚଙ୍ଗା ଦତ୍ତ ନ ଥିଲେ ।

ତ୍ୟାହୃତରୁ ନାୟିକା

କୁମ୍ବ

ବିମାନରେ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସର

ଥାଣ୍ଗ ଶୁଣିବାକୁ ଅଛୁଆ ଲାଗୁଆଇପାରେ । ହୋଇଗଲା । ସେତେବେଳେ ଭିଷମନାମ ଆକାଶରେ ଉତ୍ତରଥିଲା ବିମାନଟି । ଭିଷମନାମ ଏଯାରପୋର୍ଟରେ ବିମାନଟିକୁ ଜୁଲାରିକାଳାନ ଅବତରଣ କଲା । ଦୁଇଜଣ ନରସ୍ତୁ ଉତ୍କଳକାଳାନ । ସେମାନେ ଆସି ନବଜାତ ମହିଳାଙ୍କ ମାତ୍ର ଲାଗିଲେ । କାହିଁକି ହେଲ ନ ଥାନ୍ତି ଏ ସବୁ । ଏ ସବୁ ପଛରେ ସେ ରହିଛି ଏକ ଅଶୁଷ୍ଟଙ୍କ ଅଂଗର, ଅସୁମାରି ସ୍ଵପ୍ନ ଆଉ ସଂଘର୍ଷର କାହାଣୀ । ବିନା ଅଶୁଷ୍ଟଙ୍କ ପୁଣି ବିନା ସଂଘର୍ଷରେ କ’ଣ ସଫଳତାର ହୃଦ୍ୟକାନ୍ତର ଲେଖିଛୁ ！！！

ବ୍ୟା
ଙ୍ଗ
ପେ
ନ୍ଦ

ସୁଧରୀ ପୁଣି

ବିଲେଇର ଗେହ୍ନେଇ ହେବା ଗୁଣ ଓ ସୁନ୍ଦରତା ଅନେକଙ୍କୁ ବାଧ କରେ ତାଙ୍କୁ ପେଣ୍ଠାବେ ରଖିବାକୁ । ତେବେ ଆମେ ଏଠି ଯେଉଁ ବିଲେଇ କଥା କହୁଛୁ ଯେମାନେ ଯମଙ୍ଗ ଏବଂ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଯେ, ତାଙ୍କୁ ପୃଥ୍ବୀର ସର୍ବତ୍ର ସୁନ୍ଦର ବିଲେଇ ବୋଲି ବୁଝାଯାଇଛି । ତାଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି ଜନିଶ ଏବଂ ଏବିସି । ଯେଣ୍ଟ ପିର୍ବେବର୍ଗର ଏହି ଧଳା ରଜର ଦୁଇ ବିଲେଇଙ୍କ ବିଶେଷତ୍ବ ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଆଖି । ଦୁହଁଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଆଖି ହଳଦିଆ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ନୀଳ । ଫଳରେ ଯେମାନେ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଅଛି ଯେ, ଦେଖୁବା ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିକାଗେ ଗେହ୍ନା ନ କରି ରହିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ବିଲେଇଙ୍କୁ ମାଲିକ କହନ୍ତି, ‘ବିଲେଇ ଦୁଇଟି ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ଧଳା ବିଲେଇ ଓ କଳା-ଧଳା ମିଶ୍ରିତ ବିଲେଇଙ୍କୁ ଛୁଆଁ ।’ ତେଣୁ ଚମକାଇବାବେ ଏହି ଦୁଇ ବିଲେଇଙ୍କର ସୁନ୍ଦର ପଂଗୋଶୁର କରାଇ ଜନନ୍ଦ୍ରଗ୍ରାମରେ ଅପଳୋଡ଼ କଲେ, ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ପାସନ କରାଗଲା । ଏବେ ତାଙ୍କର ୪୭,୦୦୦ରୁ ଉର୍ଧ୍ଵ ଫଲୋର୍ମ ଅଛନ୍ତି ।

ଥାଇଲାଣ୍ଡ, ପିତ୍ତସାନୁଲୋକର ୪୩ ବର୍ଷାୟା କଣଥିପୁ ନଥୁପଙ୍କୁ ଘରୁ ବାହାରକୁ ଗଲେ ତୋରି ଭୟରେ ତାଳା ପାକେଇବାକୁ ପଡ଼ି ନ ଥାଏ । ତୋର ବି ତାଙ୍କ ଘରକୁ ପରିବାର ସାହସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ଆଖାପାଖାର ଲୋକେ ବେଶ ଭଲଭାବେ ଜାଣନ୍ତି ତାଙ୍କ ଘରର ଜଗୁଆଳି କିଥା । ଅର୍ଥାତ୍ ଦୀର୍ଘ ୨୦ ବର୍ଷ ଧରି କଣଥିପୁ ରହୁଛନ୍ତି ଏକ କୁସ୍ତାର ସହ । ଆଉ ସେ ଘର ସାରା ବେଶ ଆରାମରେ ବୁଲିଥାଏ । ହେଲେ ଘର ଲୋକଙ୍କୁ ସେ କୌଣସି କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ନ ଥାଏ । ୨୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ନଥିପ ନିଜର ଦୁଇ ପିଲାଙ୍କୁ ନକୋର୍ଣ୍ଣ ସାନ୍ତ୍ଵନର ଏକ କୁସ୍ତାର ପାର୍ମକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ । ସେଠି ସେମାନେ ଏକ କୁସ୍ତାର ଛୁଆଁକୁ ଏତେ ଭଲ ପାଇବସିଲେ ଯେ, ଶେଷରେ କଣଥିପୁ ଦୁଇଟି କୁସ୍ତାର ଛୁଆଁ କିଣିବାକୁ ବାଧ ହେଲେ ।

ନାଁ ଦେଲେ ଥଙ୍ଗ ଓ ଗେର୍ନ୍ ଛୁଟ୍ଟିଙ୍କୁ ଘରେ ବିନା ଦ୍ୱିଧାରେ ବିଚରଣ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ିଥିଲେ । ତେବେ ଦିନ ଗଡ଼ିବା ସହ ଜଣା ପଡ଼ିଗଲା ଯେ, ଗେର୍ନଙ୍କୁ ପୋଷା ଜୀବଭାବେ ରଖିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ବାଢ଼ିପଟେ ଏକ ପୋଖରୀ ଖୋଲି ତାକୁ ତା'ରି ଭିତରେ ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ହେଲେ ଥଙ୍ଗ ଘରେ ବେଶ ଆରାମରେ ରହିଲା । ଘର ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ବି କେବେ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇଲା ନାହିଁ । ସେବେଠାରୁ ୨୦ ବର୍ଷ ଧରି ସେ ଘର ଭିତରେ ଘରର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଭଲ ରହିଆଏଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ କଣଥିପଙ୍କ ପୁଅମାନେ ବଡ଼ ହୋଇଗଲେଣି ଏବଂ ପାଖରେ ରହୁନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ଥଙ୍ଗ କଣଥିପଙ୍କ ଡୃଷ୍ଟି ପୁଅ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ଏହା କାହାରକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ନାହିଁ । ହେଲେ ତାକୁ ଧରି ଗେହ୍ନା ବି କରନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ଲାଞ୍ଚରେ ଆଘାତ ବାଜିବାର ଆଶଙ୍କା ଥାଏ ।

କୁସ୍ତାର ସହ
୨୦ ବର୍ଷ

